

İstanbul

Türkiye'yi İstanbul ile İstanbul'u ise Beyoğlu ile tanıdım yıllar önce. Deniz kokusu, vapurların ve martıların benim için alışılmamış sesi; sokak arasında gezinen karnı doymuş ve tüyleri parlak kediler; daracık sokaklar ve engebeli yollar; halk pazarı ve sokak satıcıları, hayatımda ilk kez gördüğüm cami ve duyduğum ezan sesi; farklı dillerin, dinlerin, milletlerin ve hayat tarzlarının bir arada olduğu. Ayrıca eskinin ve yeninin garip bir uyumda bulunduğu şehir. Yıllar sonrasında, "İçimdeki Türkiyem" adlı kitabımı yazarken Beyoğlu izlenimlerimi anlatmak isterken, benden önce bunu çok güzel bir şekilde yapan sevgili arkadaşım Rengin Sakaoğlu'nun şiirine rastladım ve onu kitapta yayınlamaya karar verdim; gerçek bir İstanbul'unun o lezzetli anlatımı hem bildiklerimi, hem de bilmediklerimi bir şekilde anlatıyordu:

Beyoğlu/Rengin Sakaoğlu

"Dün gece dolaştım Beyoğlu'nu
Yollarda gezdirdim ruhumu
Kırık dökük yollarda,
Küçük tahta masalarda
Kızlar fallara bağlamış umudunu.
Kimi şarkı söylüyor türkü evlerinde,
Kimi barlarda, kafelerde,
Hem St. Antoine Kilisesi'nde,
Hem Galata Mevlevihanesi'nde
Sazda, cazda, Emek Sineması'nda,
Biraz da Çiçek Pasajı'nda,
Durdum sonunda eski okulumun önünde
Gönlüme değdi benim Beyoğlu dün gece.
Hüznü, umudu, kayıtsızlığı
Çırpınışı hissettim derinde
Bir macera, bir soluk,
Bir yaşam, değişim,
Biraz Levanten, biraz arabesk,

Hepsinin içinde insan bir sentez
Her şey etkileşip erimiş
Birbirinin içinde."

Daha sonra hem İstanbul'u, hem de Türkiye'yi daha iyi tanıdım; İstanbul'u yaşayacağım şehir seçtim...İstanbul'u bilmek, tanımak zordur; hep saklı, hep gizlenmiş, hep şaşırtan yanları buluyorum.İstanbul bana aşkı, ailemi, oğlumu, gönlünü verdi. Ve yine bir başka şair'in satırlarından, onun İstanbul özleminden, kalbimin ta derinliklerine kadar şu anda yaşadığım şehri özleyorum:

Bir pul, üstünde İstanbul/M. İlhan Sonuç
Kürelere;

"İstanbul'dan bir mektup var, mektubun üstünde bir pul
Pulun üstünde doğduğum şehir, kalem minareleriyle İstanbul
Uzakta nokta-nokta adalar, aşağıda mavi akan Boğaz
Bir yanda liman bir yanda Üsküdar,
Güzelim Kızkulesi bembeyaz.
Çelik telleri karşılıklı germiş, betondan kuşak bağlamış beline;
Asırlar süren bir özlemden sonra iki yaka el ele vermiş.

Özlem, bir pul üstünde dünya kadar, bir pul üstünde türlü türlü anı;

Mutlu çocukluğum, çılgın gençliğim, bir pul üstünde ömrümün yarısı.

Bir pul, üstünde İstanbul; lodosu, poyrazı, karayeli.

Selam sana bu gurbet ellerinden
Şehirler güzeli."

İstanbul'da yaşayıp onu özlemek; sevgili ile el ele tutuşup özlemesine, çocuğu kollarda tutup onu kokusunu özlemesi gibidir. Her ne varsa bu güzel şehirde, kuşkusuz ki asırlardır burada yaşamış olan ve yaşayan güzel, gönül sahibi insanlardan gelir; o sihirli, tarif edilemez duygu, mıknatıs gibi kendine çeker hepimizi, farkında olsak da, olmasak da.